

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Statuitur vera sententia,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

DISPV TATIO NONA

§. I.

Statuitur vera Sententia.

59

Dico tamen: Angelus cognoscit directe singularia, & omnia eorum accidentia, per eandem speciem, per quam naturam specificam illis communem intelligit. Ita S. Doctor, quoad individua praeceps, hic art. 2. in corp. & in solutione ad 3. his verbis: Dicendum quod Angelus co-sunt singularia per formas universales, que tamen sunt similitudines rerum, & quantum ad principia universalia, & quantum ad individuationis principia. Quoad accidentia vero quodlib. 7. art. 2. in solutione ad 1. ubi sic ait: Sicut autem per unam speciem concretam potest Angelus cognoscere diversa individua, ita etiam multo amplius potest per unam cognoscere quidquid est in uno individuo; ut non oporteat eum aliam speciem habere, quam cognoscat colorum & odorem unius pomis, sed simul cognoscendo hoc pomum, cognoscit quidquid est in pomo illo, & essentialiter, & accidentaliter.

Probatur unicā, sed efficaci ratione. Species quam Angelus utitur in cognitione rei materialis, non representat praeceps naturam specificam, sine singularitate; sed simul utrumque, etiam directe, cum omnibus accidentibus: Ergo per eandem speciem cognoscit directe singularia, & omnia eorum accidentia, per quam naturam specificam illis communem intelligit. Consequentia patet, Antecedens probatur. Species, quam utitur Angelus ad cognoscendam rem etiam materialem, est participatio immēdiate divinæ essentiae, secundum quod habet rationem speciei intelligibilis: Ergo sicut essentia divina non representat solum naturam specificam, sed etiam ad rationes individuales, cum omnibus eorum accidentibus, directe extendit, ita & species quam utitur intellectus Angeli. Probatur Consequentia: quia effectus deber, quantum fieri potest, assimilari lux causæ: non est autem impossibile, sive non repugnat, neque ex parte essentiae divinae in ratione speciei considerata, neque ex parte ipsius speciei Angelicæ, ab ea per participationem derivata, quod hæc sicut illa representet simul naturam specificam, ejus individuationem, & omnia ipsius accidentia: Ergo de facto species Angelica hæc omnia representat. Probatur Minor quoad speciem Angelicam (nam ex parte essentiae divinae satis constat nullam esse repugnantiam) probatur, inquam, quia cum hac universalitate predicta species remanet adhuc, etiam in representando, finita simpliciter, & solum infinita secundum quid; quatenus scilicet representando naturam specificam, representat simul omnia ejus individua, etiam possibilia, contenta in virtute causarum naturalium pertinentium ad hoc universum; ad quod non requiritur infinita perfectio in tali specie; sicut ad hoc ut natura specifica, per eam representata, omnia sua individua, etiam possibilia, contineat, non desideratur in ipsa infinita perfectio, ut magis patet ex solutione argumentorum. Atqui si in hujusmodi specie non requiratur infinitas ad omnia supra dicta simul representanda, nulla potest dari repugnantia quin ea representet: Ergo &c.

Confirmatur primò: Anima nostra per plures species & potentias cognoscit directe naturam specificam, ejus individua, & accidentia: Ergo per eandem speciem & potentiam debet

A Angelus directe & simul cognoscere ea omnia. Probatur consequentia: quia quæ possunt potentiae inferiores divisim, possunt & superiores conjunctim.

Confirmatur secundò: Id est species quam utitur intellectus noster, pro statu praesenti, solam turam communem directe representat, quia fit per abstractionem à phantasmatibus, atque adeo à singularitate: Sed haec ratio cessat in specie quam utitur Angelus; utpote quia non defumitur a bus, mediante phantasmatem: Ergo non est ratio propter quam concedi non debet, quod representet directe & simul naturam specificam & ejus individua.

B. §. II.

Solvuntur obieciones.

Obijecies primò: Si species angelicae naturam aliquam specificam representantes, omnia ejus individua manifestarent, essent infinita perfectionis: Sed hoc dici nequit: Ergo nec illud. Sequela probatur: Intra quamlibet naturam specificam possibiliter sunt infinita individua: Sed posse infinita individua representare, infinitam perfectionem dicit: Ergo si species angelicae naturam aliquam specificam representantes, omnia ejus individua manifestarent, essent infinita perfectionis.

Respondeo ex Divo Thoma quest. 20. de ratione artic. 4. ad 1. ex eo quod species Angelica possint infinita individua representare, non solum qui illas esse infinitas simpliciter, sed tantum secundum quid: sicut natura, sub qua continentur infinita illa individua, est solum infinita per rationis secundum quid; quia non obstante quod sub se infinita continet, est definita ad certum genus, certaque differentiam; & sicut scientia divinitatis animæ Christi se extendit ad infinitas cognitiones & actus amoris, quos Angeli & Sancti per totam aeternitatem eliciti sunt; & tamen est simpliciter finita, & solum secundum quid infinita, ut docet idem S. Doctor loco citato & j. p. quest. 10. art. 3. ad 2.

Dices cum Scoto: Ubi pluralitas numeralis requirit maiorem perfectionem, ibi infinita pluralitas requirit infinitam perfectionem simpliciter: sicut si portare simul plura pondera, infera vim tam intensivæ maiorem: posse simul portare infinita, arguit virtutem infinitæ intensam, sive intensivæ infinitam: Sed posse re representare plus individua, dicit maiorem perfectionem, quam posse representare unum tantum: Ergo posse representare infinita, arguit in specie angelica infinitam virtutem simpliciter.

Respondeo Majorem esse veram, quando pluralitas numeralis requirit maiorem perfectionem secundum intentionem determinatam, ut contingit in exemplo adducto, non tamen quando requirit maiorem perfectionem secundum gradum specificum ordinis superioris: stat enim quod una perfectio altioris ordinis, quamvis simpliciter finita sit, tanta tamen sit perfectionis quod excedat infinitas perfectiones inferioris ordinis, & eminenter æquivalat eis; ut patet in actu charitatis, qui æquivalat quantum ad beatitudinem & perfectionem, immo superat infinitas actus amoris naturalis: unde ut una species Angelica æquivalat infinitis speciesbus nostris, quarum qualibet unam tantum quidditatem, vel